

И ржце размахва, и вика, и рита: „Помощь, Патилане! Помощь, бабинъ сине! Много се уплашихъ. Нѣма да ми мине! Изхвѣрли навѣнка тѣзъ страшни гадини!“

— Успокой се, бабо! Елате, момчета!

Мойтѣ патиланци тозчасъ дотърчаха. Охлювитѣ сбраха, цѣлъ день съ тѣхъ играха и много се смѣха.

Скоро се привдигна баба Цоцолана, ала оттогава охлювь не похвана.

Нека се запомни, драги ми Смѣхурко, че по тоя случай твоятѣ Патиланчо нетупканъ остана.

Поздравъ най-сърдечень!

Твой приятель вѣчень:

Весель Патиланчо